

La Solana (Viladrau) – Sant Segimon

26 d'agost de 2026

Assistents: Pep Cases, Karin Bruy, Carme Guri, Isma Porcar, i Eduard Amill

Cotxe: Pep Cases

Distància: 14.24 Kms **Ascensió:** 597m **Temps en moviment:** 4h47m **Altitud Màxima:** 1243m

Avui matinem. Ens trobem al *Pavelló Poliesportiu de Corró d'Avall* a les 6 del matí, ben d'hora. Només som 5 de colla. El pronòstic meteorològic diu què fins a primera hora de la tarda no hauria de ploure. Ja ens ho trobarem. Si més no, la temperatura no ha de pujar gaire, i ens aquests dies s'agraeix.

Enfilem cap a la Ronda Nord de Granollers per prendre la C-17. És negre nit, i no hi ha trànsit. Parem a fer un tallat a *4 carreteres de Tona*. Poca gent i feina ràpida. Prenem la BV-5303, què continua per la GI-520. Ben a la vora de *Viladrau*, arribem al nostre destí, a l'aparcament del *Restaurant La Solana*. A tres quarts de vuit iniciem la nostra ruta cap al *Santuari de Sant Segimon del Montseny*. Ubicat a 1230 metres sobre el nivell del mar. Es varen tenir referències cap al 1292, però es creu que ja existia amb

anterioritat. Avui en dia pertany als propietaris de *Can Gat*, qui hi están realitzant reformes des de fa anys. S'ha de mencionar que ja no s'hi pot accedir. No fa gaire anys hi funcionava fins i tot un bar-restaurant. Reprenem l'inici de ruta, passem per el mas *La Sala de Viladrau*, masia totalment en obres.

És una de les masies més emblemàtiques de Catalunya. La part més antiga correspon al S.XIV; el cos central data del S.XVII. L'any 1594 hi neix en Joan Sala i Ferrer, conegut com el bandoler *Serrallonga*.

Passem per la *Font dels Avellaners*. De moment, pista fàcil de seguir fins a la *Mare de Déu de l'Erola*, ermita tancada que ens serveix per a fer una paradeta on disfrutem d'un bon glop d'aigua. A partir d'aquí s'acaba la pista. Caminem per un bosc de castanyers espectaculars, molt bonics. És un arbre que

queda buit per dins, té un bon tronc, i l'envolta unes branques precioses. Comencen els ruixats, però són curts i de poca intensitat. El desnivell augmenta, i és constant amb l'afegit d'algun tram que s'intensifica. Passem per una capelleta engabiada dedicada a *Sant Camil de Lel·lis*. Passem per algun tram curt de tartera. Per el camí disfrutem dels fruits dels faigs, anomenats fages

Semblants a la textura de però potser amb menys finalment al *Santuari de* veiem de fora, i com no hi veure, doncs ens ho de la propietat i els ens hi conviden, anem fins a la corva del camí que porta cap al *Matagalls*. Potser hauriem pujat fins dalt de *Sant Miquel dels Barretons*, però un fort

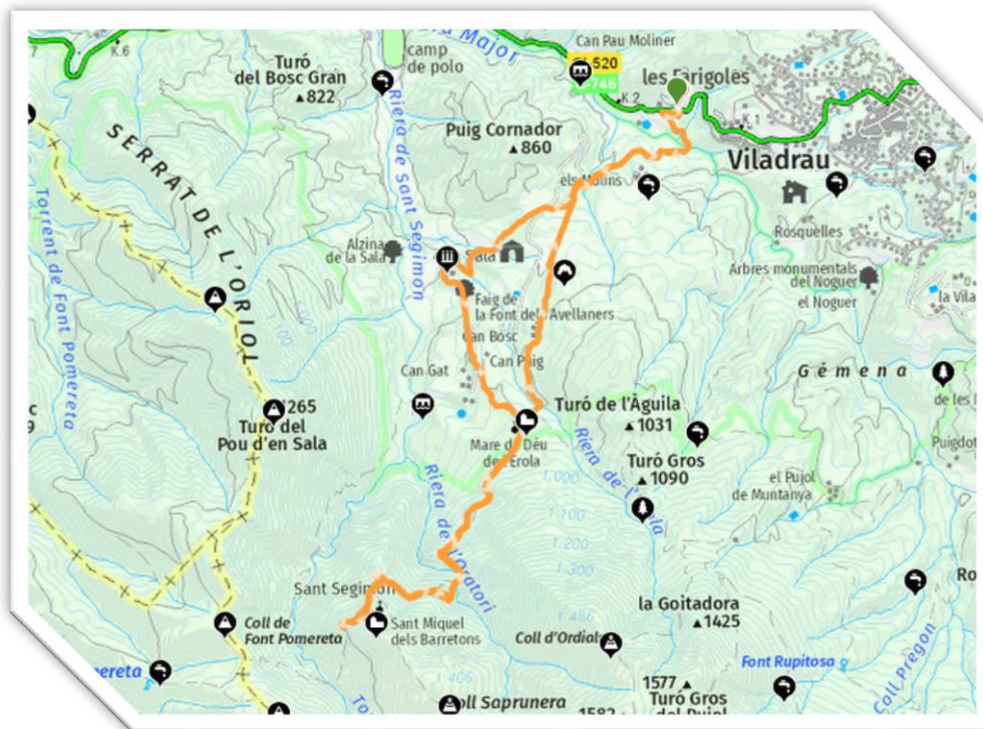
les castanyes, sabor. Arribem *Sant Segimon*. El ha gaire cosa a impedeix la valla lletreros que no

vent ens en treu les ganes. Algú diu que es voldria endur cap a casa l'aerogenerador que està ben col·locat estratègicament per aprofitar el vent i així crear energia verda, però llàstima, perquè a la motxilla no hi cap... Ens fem la foto de grup, i enfilem la pronunciada baixada.

Arribem a l'aparcament cap a dos quarts de dues. Hem calculat bé, doncs tenim la taula reservada a l'*Hostal Bofill* a les dues del migdia. Cinc minuts més tard de l'hora som enllà. Ben dinats i ben tractats, anem cap al cotxe travessant el centre de la vila. Per a la setmana vinent, decidim anar a La Gallina Pelada. Quedem a les sis del matí al *Pavelló Poliesportiu de Corró d'Avall*, com gairebé sempre. No porteu les estovalles, dinarem al restaurant.

<https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/ermita-de-lerola-salt-del-torrent-de-loratori-i-coll-de-les-tres-creus-des-de-la-solana-282189096>

Text: *Eduard Amill Serena*

Fotografies: *Isma Porcar i Pep Casas*